

31.01.1920

EN FRYKTELIG ULYKKE

En fryktelig ulykke hendte lørdag ettermiddag her på havnen. Det skipet som Distriktskommandoen leide for å bruke til minefangst på denne kyststrekning, hadde om formiddagen sprengt eller deformert fire miner: 1 mine i Humlesund og 3 utenfor Justøya. Den kom inn etter dette og la til ved Havnevesenets kai. Så vel føreren Bendik Hansen Roholmen som minøren Haavard Stendal avga telefonrapport til Kr.sand, og på tilbaketuren skulle de uskadeliggjøre en femte mine, som var meldt flytende i Skallefjorden. Anmelderen Ole Olsen Østerøen skulle være med for å påvise minen. Han var nettopp kommet til fartøyet med sin sjekte og kommet ombord, da føreren og minøren innfant seg for å ta fatt på turen. Etter desarmeringen av Humlesundsminen hadde man et sprengrør ombord. Dette skulle overlates til en privatmann som en souvenir. Det gjaldt å få ladningen ut, å den øvende minør fant ingen vanskeligheter med det. Men ulykkeligvis viste det seg at det ikke lot seg gjøre å ta ut splinten som hefter rørdelene i sammen. Splinten var rustet fast. Så tok minøren en liten stålsag og sagde løs på kobberrøret. Ole Olsen Østerøen holdt i røret. De sto bak i båten. Føreren Bendik Hansen var ivrig for å komme av sted, mens de

enda kunne bruke dagen til å fange den femte minen. Han beordret maskinisten en ung mann som het Knut Tjomsland til å starte motoren, selv gikk han forover for å kaste loss. Severin Reinertsen Sandsmyr som var om bord hoppet nå opp på bryggen, og ble stående der med hånden på rekka. I det Bendik Hansen gikk forbi minøren sa han at han måtte vente til de var ferdige med røret. Det skulle snart være gjort! Føreren oppfattet ikke riktig ordene og gikk tilbake for å spørre. Men i det samme inntraff en voldsom eksplosjon. Det oppvarmede sagbladet må ha antent sprengstoffet. Smellet hørt på lang avstand og en svart røyksky stod til værs. De to som hadde stelt med sprengrøret, ble fryktelig til rett og slynget på sjøen. Bendik Hansen ble liggende over rekken. Han levde noen minutter, men uten å komme til bevissthet. Knut Tjomsland, som befant seg akterut i styrehuset, kastes overende av lufttrykket. En ni år gammel gutt, sønn av skomaker Tobiasen i Lofthusgaten, dattersønn av Nils Skottevig fikk en splint i brystet, han er nå sendt til sykehuset i Kr.sand. Severin Reinertsen ble også rammet, men ikke av noen skarp gjenstand. De øvrige barna og voksne på brygga (det var ca.

10 personer), slapp fra det med skrekken, og redselen forplantet seg videre. Det var jo den frykteligste opplevelsen man noen gang hadde vært ute for i denne byen. De lemlestede lik ble tatt opp av sjøen, og senere lagt i seil og båret bort til Tollbodens posthusrom. Politimesteren Hansen ordnet med dette og satte seg også i forbindelse med læreren Arneberg på Justøya, som fikk den tunge oppgaven å bringe sorgens bud til de hardt rammede hjem der ute, og med Distriktskommandoen i Kr.sand. Det ble sendt lister med Breviksbåten søndag morgen, og utpå formiddagen kom lekterkompaniets båt "Fram" for å hente likene. Sogneprest Condresen etterkom en henvendelse om å assistere ved anledningen. Han møtte frem like ved kirken. Man studde seg sammen rundt de tre bårene. Rommet gav kun plass til en meget liten del av den mengden deltakere som hadde innfunnet seg på Tollbodbryggen for å vise de forulykkedes siste ære. De to første vers av salmen: "Hvem vet hvor nær meg er min ende" ble sunget. Sognepresten tok sitt utgangspunkt i ordene: "Ros dere ikke av dagene som kommer, for dere vet ikke hva morgendagen vil bringe." Og holdt en gripende tale, mens han også ga uttrykk for deltakende sorg som senket seg inn i alles sinn ved den rystende begivenhet. Etter at salmevers var sunget ferdig ble kistene båret til

dampskipet, mens kirkeklokkene ringte det siste farvel. Over alt var det heist flagg på halv stang. Dampskipet gikk inn til Brekkestø der mange var møtt frem for å ledsage Ole Olsens kiste til kapellet.

Sprengningen voldte ikke noen større skadde på båten. Mennene ble derimot slynget tilværs over mot sjøsiden. Hadde sprengningen tatt en annen retning, kunne enda flere menneskeliv godt tapt.

Bendik Hansen Roholmen var kjendt langs hele sørkysten. Først som driftig fisker, senere som lekterfører. Han opparbeidet den bedriften som nå drives av Kr.sands lekterkompani. Han roses av alle for sin dyktighet og for sin hjelpsomhet. Han var 51 år gammel og etterlater seg hustru. Minøren Haavard Stendal var eldste sønn av den avdøde skipsføreren Jakob Stendal, Høvåg. Han hadde arbeidet med miner et par års tid, og var nå ansatt som minehåndtverker. Han var i 25 års alderen og etterlatte seg hustru og et barn. Ole Olsen Østerøen var en god og strevsom mann. Han hadde i mange år drevet med småskipsfart på Danmark og i hjemlige farvann. Dessuten hadde han sitt lille bruk på Østerøen, og han etterlatte seg hustru og ni barn, hvorav seks enda ikke er konfirmert. Det eldste barnet, en 17 år gammel gutt og sjømann, han reiste ut for to til tre måneder

siden. Da den forulykkede var anmodet om å følge med den ettersøkte minen, må man gå ut fra at hans etterlatte får den vanlige erstatning. Uten denne ville familiens stilling bli meget bekymringsfull. Avdøde var en bror av fru Mathilde Johnsen Østerøen, som for noen år siden mistet sin mann i båtforlis utenfor Justøya.

Etter at overstående er satt, ser vi at Aftenposten har henvendt seg til Departementet angående erstatningsspørsmålet. Det er ganske nylig bestemt at det for sivile personer som engasjeres ved minefiske skal regler om erstatning om krigsforlis gjelde, altså 10 000 kroner en gang for alle og dessuten vanlig pensjon av R.F.A. Det kunne ikke sies noe om utfallet før admiralkorpset får nærmere opplysninger om det som hendte. Som vi ovenfor har uttalt bør vi ikke tvile på om erstatning skal bli ytet.

Dødsfald.

Det er blit vor tunge lod at meddele slegt og venner at min kjære mand, vor snille far, bror og onkel

Ole Severin Olsen

døde fra os ved et ulykkestilfælde i troen på sin frelser, den 31 januar, 46 aar gammel.

Justøen, 2 febr. 1920

Anna Olsen,

f. Tobiassen

Barn og Søskende.

Begraves ved Justøens kapel

Torsdag 5 febr. kl 1.